

Gnistgapet

Medlemstidning för Lund Touring Team, nr 3 2015

Tankar i farten...

Foto: Tord Andréasson

Nu är det höst, men inte värt att deppa över det! Vi har alldeles säkert ytterligare några fina dagar framför oss, även om det kanske bli lite kallt om nosen.

Det har varit en händelserik sommar för mig i år. Många långa härliga kilometer (över 800 mil) på hojen har gett mig mer smak för långturer. Och sen kan jag bara lägga till en sak om dessa sköna mil – utan en Airhawk, hade nog inte min kära bakdel tyckt det var lika fantastiskt.

Jag hade hoppats på att få lite input från våra medlemmar om man är nöjd med vad LTT står för och om klubbens styrelse kan göra någonting annorlunda eller extra för att göra det ännu bättre. Eftersom jag inte har hört någonting, kan jag bara ta för givet att

vi har nöjda medlemmar! Men om du skulle komma på någonting nu i efterhand, är du hjärtligt välkommen att kontakta mig eller styrelsen.

Efter snart ett år som ordförande i Lund Touring Team hoppas jag att de flesta av er har varit nöjda med styrelsens insats i att försöka utveckla klubbens aktiviteter i nya riktningar, bl a en ny version av Örerunt samt avrostningen i smcs regi. Vi har fått in många nya medlemmar under året och är till dags dato 79 medlemmar!

Som jag tidigare har skrivit, så önskar David att lämna över uppdraget som redaktör till en efterträdare. Jag hoppas att någon av er som läser detta känner sig manad och kan tänka sig att ställa upp. Självklart kommer David att inledningsvis stödja dig, så du kommer att vara i trygga händer.

Ett tips till dig som saknar uppställningsplats för din motorcykel – vi har några platser lediga i garaget. Årskostnaden ligger för nuvarande på ca 600 kr. Vänligen kontakta Garageforman Bengt Andersson om du är intresserad (garageforman@litt.nu).

Jag passa på att välkomna alla våra medlemmar till Årsmötet den 2 november hos Rock'n Roll Kocken i Lund.

Så var det dags att avrunda denna ledare med ett passande citat jag trillade över och som summerar min känsla av hojkörning "Only a biker knows why a dog sticks his head out of a car window." –Author Unknown

Ha en underbar höst!
/Ingrid

Redaktören spaltar upp

Foto: Thorkel Sjögren

20 nummer av Gnistgapet blev det med mig som redaktör. Tack för mig, men vi ses i LTT även framgent!

David Ehrenstråle
redaktör (avgående)

Nya medlemmar

David Ehrenstråle, text & foto.

Ole Kongstad, Thomas Stahl, Olle Sjöklint och Ronny Rönnerling är nya medlemmar i LTT (oprioriterad ordning). Då vi bara har bild på de tre första hoppas vi kunna återkomma med en presentation av Ronny. Välkomna, hoppas ni skall trivas i LTT!

Foto genom Ole Kongstad.

Ole Kongstad

Ole kommer från Danmark, och flyttade till Sverige redan på 80-talet då det fanns gott om jobb för läkare i Sverige. Som tur var flyttade hustrun med. Parets två söner har rotat sig här och skaffat familjer.

Ungdomens MZI var en östtysk 150 cm³ som fungerade väl som student- och pendlarhoj. Sen följde ett flertalet decennier långt uppehåll. Sedan ett drygt år kör Ole en Yamaha Virago 550, en kardandrivna customcykel med många vänner. 200 mil om året hinner det bli.

Thomas Stahl

Jag stör Thomas mitt i läggningen av hans 1 ½-åriga lille son. MC-entusiasmen tog fart för sisådär 4 år sedan, sambon hade redan MC-kort. Det blev en Suzuki Bandit 600. Just nu är Thomas utan, men siktar in sig på en BMW F800ST så småningom. Sambon sålde sin Kawasaki ER5 i samband med graviditeten. Troligen skaffar paret sig varsin MC framöver. Det är rätt kul att testa olika slags motorcyklar, säger Thomas, som tycker bäst om dem med upprätt körställning.

Olle Sjöklint

MC-kortet togs när Olle var 16 och en Vespa Popolino inköptes omgående för sommarjobbspengar. Påföljande studier i Lund, yrkesliv som kirurg, familjebildning etc. medförde ett uppehåll som varade i decennier. Men så i fjol, inspirerad av en MC-körande äldre svåger, skaffades en MC, en Yamaha, 4-cylindrig maskin på 600 cm³. – Fullt tillräckliga prestanda för mig, säger Olle! 2000 mil har det hunnit bli på 1 ½ år – en fantastisk körsträcka för en återfallsknutte.

Årets Öreruntrally

Text: Reidar Carlsen, Öreruntgeneral.

Foto: Tord Andréasson, Håkan Rosborg & Carin "Caiza" Rönnqvist.

Efter lång och gedigen planering av Jörgen Johansson och Håkan Rosborg, där dessa herrar först planerade hela turen på papper och sedan genom flera provturer själva först med bil och sedan med mc för att även blanda in flera medlemmar i provturer. Och så bestämdes att detta blir årets LTT Örerunt, döpt till LTT Örerunt Skåne 2015.

Eftersom främst Jörgen genom sin uppväxt var väl förtrogen med stora delar av turen kompletterade Håkan honom på ett formidabelt sätt genom att under sin långa tid i LTT hunnit köra flera av vägarna runt Skäralid och Knutstorp.

För att säkerställa att eventuella deltagare som av slentrian körde årets frågesportrunda, skedde starten på gamla beprövade Milstolpen på norrgående sida den 6 juni kl 09:00, att man sedan inte skulle köra

ut på motorvägen utan direkt från macken ta svängen inåt land för att nå första kontrollen som var Rönneberga Backe, överraskade nog många. Utsikten härifrån är helt enkelt fantastisk. Efter en kort bensträckare och svara på några frågor innan man äntrade hojen för en kort tur mot Stenestad och kontrollen vid Finnstorps Dammar, här fick man svara på några frågor innan resan bar av till Billinge och gamla skolan. Där väntade byalaget

på att få servera korv eftersom detta var korvakontrollen och praktiska övningar så som att identifiera föremålen i en låda, svårt tyckte många men trevligt. Efter att ha stärkt kroppen med en eller flera korvar bar det av till Djupadalsmölle där man möttes av frågor igen och självklart en bensträckare. Näst sista delmålet var Trolleholms slott och för att komma dit fick man köra via Stehag, kontrollen låg på en stor parkerings utanför Trolleholms slott. Detta

Ett svårt ryggskott förhindrade redaktören från deltagande i Örerunt Skåne. Därför är alla ansikten på bilderna inte bekanta för denne. Här ser vi dock "korvakontrollen" i Billinge med bl.a. Caiza Rönnqvist, Susanne Borgfors, Lars Nicklasson & Inger Degerfält. Detta utöver de två trevliga deltagarna längst till vänster. Visst får man aptit på en god varmkorv?

blev sista frågorna och bensträckaren före målgången som var på Hanksville vid Svalöv. Där man efter att ha svarat på utslagsfrågan kunde avnjuta en måltid eller fika i väntan på att alla skulle hinna i mål och rättningen skulle bli klar. Det blev 32 deltagare som fick pris varav ettan var Peter Bern, tvåan Peter Lyngsö och trean Kent Zachau.

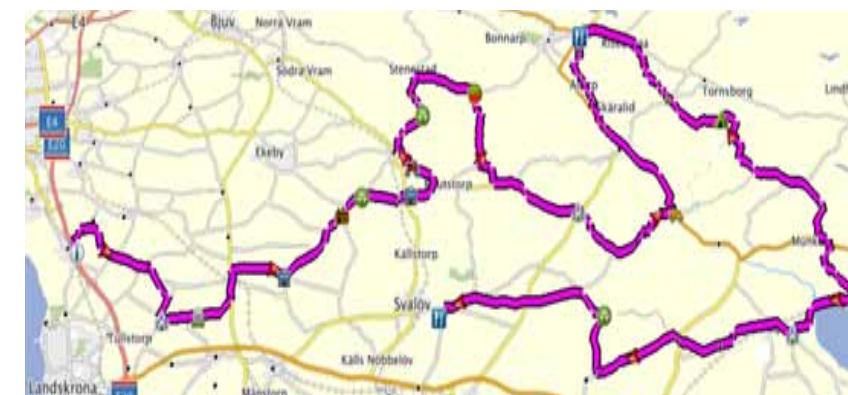
Totalt deltog 66 ekipage i årets Örerunt. Där alla deltagare var mycket nöjda med evenemanget.

Ett stort tack till alla som hjälpte till, främst till Jörgen och Håkan men även till Billinge Byalag, Hanksville och alla andra som hjälpte till att göra

LTT Örerunt Skåne 2015 så lyckat. Jag ber dem om ursäkt vilka jag har glömt att nämna. Ett varmt tack också till våra sponsorer: Br Nilssons, JE68 (Jontes), Claessons, Hörbergs, Lillemans, Yamahacenter, mc Depån, Biltema, Handelsboden, Bio-Protect 2, Kronobryggan, Colgate - Palmolive, Addemoto,

ICA Kvantum samt Ryds Glas.

*Reidar Carlsen,
Öreruntgeneral, 2015*

Finkänslighet? Vinboxarnas alkoholhaltiga innehåll hade ersatts, men med vad? Här gällde det att enbart med känslan gissa sig till vad boxarna innehöll. Nog så knepigt!

I backspegeln

Jörgen Johansson, text

Örerunt 2014 kördes som bekant den 6 juni i en mix av sol och lite regn. Trevligt men tyvärr väldigt få deltagare. Detta blev ett av diskussionsämnena redan samma kväll bland de dåvarande funktionärerna med sikte på kommande års rally. Vad skulle vi göra för att få upp antalet deltagare?

Månaderna gick utan någon speciell agenda för att ta nästa steg och LTT stod plötsligt inför faktum att vara vid tidsgränsen för anmälan till SMC. Det blev gjort efter, såvitt jag förstår, några snabba rundringningar av LTTs ordförande Ingrid Salmon Norén. Samtidigt tog undertecknad självmant tillsammans med Håkan Rosborg på sig att starta upp planering av eventet och ”lägga bana”. Den stora skillnaden detta år dock, en planerad kör-

körning i vårt vackra Skåne. Allt förstås i största samförstånd med årets general Reidar Karlsen.

Redan under dec 2014 började Håkan och jag prata alternativa sträckningar. Planering gjordes med hjälp av Garmins GPS-program Base Camp. En kort test gjordes också med nätprogrammet Tourstart. Körnoterna togs dock fram manuellt då Base Camps utskrift blev extremt detaljerad och därför omöjlig att få in på en A4-sida.

Redan under nyårsdagarna genomförde Håkan och jag första testkörningen med bil och beslutade oss då att föreslå sträckningen som årets Örerunt rally.

Under tidig vår bjöd Ingrid hem till planeringsmöte och härligt kaffe/kaka festande. Här blev den föreslagna sträckningen beslutad. De stora frågorna då och i olika formatio- ner senare var dock hur vi skulle få folk att komma till eventet och hur vi skulle få upp antalet radikalt?

Vid målgången i Hanksville kunde man pusta ut och och förtära en bit mat i avvaktan på prisutdelning och eventuell vinst.

Vi bestämde oss för att göra så mycket vi rimligen kunde för att attrahera hojåkare från när och fjärran.

Vad gjorde vi då? Jo, vi:

- pratade med några dags-tidningar (inte tidningarna utan anställda där, ursäkt min otydlighet) men ingen nappade.
- pratade med brokonsortiet som tyckte att de inte hade så många kunder bland MC-åkare (hör och häpna) så de kände inte att de vill medverka i reklam-syfte.
- pratade med Malmö Aviation som tyckte det var en kul grej och därför skrev ett inlägg i majnumret inför rallyt. Tackar för all drag-hjälp!
- pratade och bjöd in medlemmar från andra klubbar.

- skrev ihop en inbjudan/affisch som gick ut till alla de ”vanliga” MC-handlarna i länet men också till många andra privata och närings-idkare.
- delade ut inbjudningar under några lördagar vid Biltema i Lund och Claes-sons (vid ett tillfälle) till glada tillrop från mottagande hojåkare.
- ick våra sponsorer att ställa upp på ”värdecheck-idéen” (som också verkade bli uppskattad bland vinnarna).
- fick våra sponsorer, eller några av dem att göra reklam via deras skyltfönster, Facebook sidor och egna hemsidor.
- genomförde ett gemensamt arrangemang med Billinge byalag som höll

i korvakontroll och tillhandahöll plats i Billinge (gamla skolan). Stort tack byalaget!!!

- genomförde måljippot och vinstutdelningen hos Hanksville Farm så stort tack till er!!!
-och säkerligen en hel del annat!

Vi skrev också ut 600 körnoter och 600 frågeformulär. Jag lever i tron att det fanns en gemensam känsla att det skulle komma ”många” deltagare.

Dagen den 6 juni kom. LTTs Örerunt Skåne drog igång på Glumslövsbacken som beslutats. Vädret på backen var svalt, molnigt och med enstaka stänk från ovan. Värre var det runtom backen dvs i Helsingborg, Eslöv, Lund och övriga

Zita från Wien i Österrike t.v., kusinbarn till Viktoria Andersson t.h. I stället för att Zita skulle vara hemma med "äldre släktingar" tog Viktoria med henne på en MC-tur i Skåne, ett initiativ helt i LTTs anda.

kringliggande orter där regn och åska härskade. Första rallyspekulanten dök upp, en till, några till långväga ifrån (Växjö och Danmark) och sedan några till. Vid halvelvdraget hade ca 70 pers visat sitt aktiva intresse.

Sträckningen gick enligt eget tycke på fina Skånevägar och såvitt jag förstår blev rundan omtyckt. Arrangemangen var också omtyckta och på topp hamnade Billingekontrollen med "leta i lådan" övningen. Något som pratades om resten av eftermiddagen.

Målgång där många passade på att kaka en bit och andra tog kaffe/dricka med eller utan kakor. Hanksville passade riktigt bra för vårt event. Prisutdelningen drog

igång och deltagarna verkade gilla presentkortstänket, verklig nytta för de som vill handla något efter eget val och dessutom enkelhet att få hem (pappers-)vinsten på hojen.

Sammantaget alltså ett ganska lyckat event, trevlig dag, lite taskigt väder men till synes glada och engagerade deltagare! Lyckat skulle jag vilja säga.

Jag ställer gärna upp som funktionär igen men kan inte dölja min egen tanke och lilla besvikelse – så väldigt få deltagare efter så många diskussioner, så många nerlagda timmar och så mycket arbete! Det är inte långt till nästa tanke - vad vill LTT med rallyt inför nästa år, inför det analkande jubiléet och inför framtiden?

I år gick Örerunt på den svenska sidan av sundet...

Inger Degerfält, text

...närmare bestämt på Söderåsen. Vi som inte var med och arrangerade klubbens årliga rally utan bara körde runt och njöt vill passa på att tacka er som hade ordnat allt. Bravo, hurra hurra hurra! Rundan gick på magiskt fina vägar eller som Lasse N uttryckte det, "asfalterade kostigar".

Alla "Med ögon känsliga för grönt" fick verkligen sitt lystmäte i dag, vårens vackraste dag? Ett tunt molntäcke skyddade mot solen för oss som inte är så morgonpigga utan startade först vid 11, övriga fick en rejäl

dusch från ovan men tor-kade upp under dagen. Som vanligt var det kontroller o korvpaus. Vi la in en lite extra fika på ett minst sagt annorlunda fik. Flinkmans, rekommenderas! Verkligt delikata bakverk med vidunderlig utsikt över nejden. Det hela avslutades på Hankswille, med gillat för dem som så önskade. Fina priser delades ut till 30 av deltagarna?! Sällan är väl chansen att vinna så stor :-). Tack även till alla sponsorer!

Hälsningar från Inger, Caiza och Susanne.

Inger, omgärdad av Christer Olbecker t.v. och Bengt Andersson t.h.

Örerunt Skåne 2015 kunde nog ha börjat bättre...

Lars Niklasson, text

...det kom några rejäla regnskuror längs öresundskusten under starttiden för årets runda. Detta till trots blev det 66 betalande deltagare. Den siste blev en dansk som jag växlade till mig en dito hundring av.

Annars sköttes starten av Ingela, Acke, Viktoria och Viktorias serbisk-österikiska kusinbarn medan Jörgen sålde matkuponger.

När så starten var avklarad och solen åter lyste med sin närvaro drog jag iväg till Rönneberga backe där de sista deltagarna just höll på att fundera på kontrollens klu-riga frågor. När så lugnet infunnit sig tog jag en fika med Christer och Bengt. Klockan 12 tyckte vi att det var dax att stänga ner ettan varefter de kontrollansvariga körde till tvåan uppe på söderåsen medan jag drog till femman vid Trolleholm. Där hade Lars-Olof & son läget under kontroll, så jag fortsatte upp till Billinge. Längs vägen konstaterade jag att skylten vid Västra Strö som Lars-Olof baxat upp ännu stod upprätt.

I Billinge var det full rulle med praktisk övning, korvförsäljning med mera. För egen del blev det ett par korvar medan jag inväntade kön av örerundtdeltagare. När denna passerat genade jag genom skogen på välskötta grusvägar upp till fyran hos kanotuthyraren vid Djupadalsmölle.

När så de sista deltagarna gjort sitt där genade jag, Woffe och Kenth tillbaka till Billinge och vidare ner till Trolleholm. Som sista sträcka tog vi rullstensvägen från Öslöv till Trolleholm. Allén ner mot slottet var imponerande men kändes ruggigt smal när cykeln vandrade på de gollbollsstora stenarna.

Väl framme vid kontrollen njöt vi av det fina vädret allt medan Lars-Olof och son tog hand om de återstående Örerundtdeltagarna. Därefter fortsatte vi imål på Hanksville där vi kom lagom till prisutdelningen.

När priserna så var utdelade och tallriken tömd, så återstod endast att rulla söderut i strålände solsken.

Örerunt-katten

Viktoria Andersson, text & foto

Det var dags för Örerunt-rally 2015. En tjej som heter Zita (släkting från Österrike) var på besök och åkte med mig. Jag lyckades så klart köra lite fel. När vi var i allén mellan Trollenäs och Västra Strö skulle jag vända på vägen. Medan jag vände tyckte jag mig höra ett förtvivlat jamande.

Jag stängde av hojen och vi klev av och lyssnade. Jamandet kom uppifrån ett träd. Vi lyckades se en liten kattunge högt uppe på en gren. Den skrek och visade att den ville ner, men det var för högt för den att hoppa. Jag sade till Zita "När vi kör hem från rallyt åker vi den här vägen. Är katten kvar så får vi försöka få ner den".

Efter rallyt körde vi dit, och kattungen var kvar. Jag ringde 112, men de sade att de endast skickar ut brand-

kåren för att rädda djur om någon betalar för uttryckningen. Jag funderade och kom fram till att vi skulle göra ett försök själva. Vi åkte hem och tog bil, släp, stege och lite rep, samt en filt och vatten till katten. Sedan körde vi tillbaka till Västra Strö.

Jag backade till släpet nära trädet. Vi lyfte upp stegen på kanten av släpets läm och band fast stegen i gallergrinden. Sedan klättrade jag. Det var högt! Och det blåste! Tre steg från

toppen av stegen kunde jag fortfarande inte nå grenen där katten var. Det var bara att ställa sig på allra översta steget och försöka hålla balansen i blåsten medan jag höll i en gren (eller snarare kvist) med ena handen. Jag lockade på katten, och den kom. Den gick fram så långt den vågade. Jag lyckades precis nå den ena framtassen och drog katten till mig. Puh! Nu var det bara att klättra ner försiktigt. Det gick bra och vi körde hem.

Katten var en liten kille. Jag kallade honom för Pip (hade ni hört honom hade ni förstått varför). Min katt Musse blev inte alls glad åt att få en kompis, så jag insåg att jag måste hitta ett hem till Pip. Det lyckades, Pip heter numera Tusse och

bor i Hedemora. En familj med tre katter i utkanten av staden hade pratat om att skaffa en fjärde katt. De föll direkt för honom. Jag träffade Tusse tre veckor efter att jag lämnat honom där och han mädde bra. Ett villkor för att de skulle få honom var att han blir kastrerad och ID-märkt, och jag ville betala för det. Han blir lagom gammal för det i höst så då får jag se honom igen.

Kan tillägga att jag satte upp en stor skylt om upphittad katt mellan trädet och Västra Strö, men ingen hörde av sig till mig.

Ingrid Salmon Norén och Jan Norén har kört MC mycket i sommar. Bilden tagen i slutet av juli, mot slutet av deras resa till Nordkap (se sid 19).

Sommarturen 1-2 augusti

David Ehrenstråle, text & foto.

I år gick sommarturen till Blekinge, där vi övernattade på Ronneby Brunn.

Vi körde iväg prick åtta för att hinna utnyttja hotellets badanläggning vid ankomsten. Hemresan på söndag skedde via trevliga omvägar med intag av lunch på vägen. Den som så önskade kunde avvika och ta sig hem för egen maskin. Detta gjorde jag då jag söndag morgon fortsatte österut mot Torhamn på min årliga MC-tur till Blekinge, ett landskap som ligger mig varmt om hjärtat. Tack Ingela Holmgren, rumsbokning, och Tord Andréasson, ruttansvarig, för ett trevligt arrangemang!

Paus i Huaröd ovan. Susanne Borgfors, Inger Degerfält, Christer & Marie Olbecker samt Ann-Cathrine Sanderberg. Lunchuppehåll på Valje rökeri nedan. Tord Andréasson, Ann-Cathrine Sanderberg, Inger Degerfält & Susanne Borgfors.

*Smakprov från den "Kurvornas resa" som Håkan Rosborg & Jörgen Johansson
arrangerade i maj 2015. Jörgens BMW R 1200 RT. Foto: Håkan Rosborg.*

Gnistgapet

Grillbuffet på Ronneby Brunn ovan. Nedan några stilstudier vid avresan från Ronneby söndag morgon. Här tog jag farväl av mina trevliga klubbkamrater i LTT då jag fortsatte min resa österut, solitärt, några minuter senare.

Marie & Christer Olbecker

Ingrid Salmon Norén

Inger Degerfält

Ann-Cathrine Sanderberg
& Tord Andréasson

Susanne Borgfors

Smilja Nicolici & János Grönhed

Nu har jag bytt MC – varför kan jag själv undra?

Jörgen Johansson, text. BMW, foto.

I november förra året bytte jag efter 7 månader in min BMW R 1200 RT 2012-års modell. Inte för att jag behövde men tyckte inte den gillade krypkörning...

...(det gör ju i och för sig inte jag heller) så det var ett ständigt pumpande med kopplingshandtaget plus en del gaspådrag för att undvika de ödesdigra "gubbastoppen". Dessutom, vid körning under en fenomenal semesterresa i Mosel och Alsace (denna resa är väl beskriven i tidigare nummer av Gnistgapet) upptäckte jag att den drog en del olja. Inget ovanligt alls har jag senare förstätt efter samtal med några andra BMW-ägare men det kändes liksom ändå som om...njaaae...inte helt rätt, ni förstår säkert.

Valet tillbaka i november (2014 alltså) blev en R 1200 RT 2014-års modell som då gått 700 mil. Nya motorn är som jag upplever det lättare att köra riktigt sakta med. Fort och krokigt också för den delen. Med denna hoj fick jag den stora glädjen att uppleva "Kurvornas resa" tillsammans med planeringsmästarnas mästare Håkan Rosborg samt Bo Philip och min brorsa Berne. Hojen hade det mesta i utrustning man kan önska sig (och kanske även lite sådant man inte ens reflekterar över att önska sig), dock ej glassmaskin och chokladfondue-

fontän vilket kan tyckas lite lowtech, det är ju ändå 2000-talet.

Tillbaks till *Kurvornas resa* som kördes i södra Frankrikes bergstrakter på helt obeskrivbara MC-vägar. Hojen var verkligen skön att köra, lättsvängd, dragvillig och tillräckligt kraftfull för min körning. Riktigt rolig att köra, en hoj som på många sätt passar mig. Men, det klonkade i växel-lådan som det ofta gör på BMW-hojar. Det skramlade skrämmande en hel del, så pass att övriga i gänget undrade vad som stod på. Vid ett tillfälle, under mycket aktiv hög-

högfartskörning undrade jag om maskinen skulle hålla semestern ut. Nja, jag visste nog redan då att jag lät tankarna fara iväg för långt, så farligt var det troligen inte. Efter hemkomst i mitten av maj så åkte jag till Gerts Motor för expertutlåtande. Med glad min och efter 20 minuters testande fick jag ett tummen upp utlåtande.

- Hittar inget fel men det visar sig bättre när vi servar och kollar djupare senare. Du kan i vart fall köra på som vanligt. Förresten, använder du växelassistenten? - Naaäää, det sitter liksom i själen att använda vänsterhanden hörde jag mig säga.

Efter att ha fått rådet att nyttja assistenten så måste jag erkänna att det fungerar riktigt bra och lådan låter mindre då. Allt ok...eller?

Ni vet hur det är, har en tanke (rätt eller fel) fått näring så lever den tills någon form av aktiv åtgärd sätts in och man kan ju inte ta kloform varje gång man får en konstig tanke, eller hur?

Så, under sommarens varma regniga månad juli fick jag av en tillfällighet reda på att en 1200 RT 2015 demohoj var till salu vilken bara hade rullat 120 mil. Suget kom även om

jag också funderade/funderar på en KTM 1290 Super Adventure men det är en annan historia. Hjärnan började jobba, hur försvarar jag ett eventuellt byte inför vänner och bekanta? Än värre, hur försvarar jag det inför mig själv?

Jag började räkna på däckbyten, service, tillbehör, goodwill, kapitalnedskrivningar och alla försvar jag kunde komma på. En del ganska långt från ramen för argument gällande fritidsleksaker som det ju i realiteten rör sig om. Ett annat argument inför mig själv var faktiskt att BMW av någon anledning hade sänkt priset på 2014 års modeller radikalt p.g.a. följdvågorna av deras dämparproblem när modellen kom ut (sas det i varje fall).

Hmm, kan allt detta sammantaget ge mig anledning att byta igen? Absolut blev mitt entydiga svar, Sagt och gjort! Nu har jag min tredje RT. Ja, modellen passar mig mycket bra! Att jag sen inte fått en enda möjlighet att köra i sommar är en annan historia. Denna årsmodell har dessutom "keyless ride", alltså man behåller nyckeln i fickan. Har inte bestämt mig än om jag tycker det är bättre eller ej, det är i vart fall

ingen viktig uppgradering. Men en sak kan jag snabbt konstatera, vilken skillnad det är på växellådan eller rättare sagt växlingar. Inga ljud vare sig vid manuell normal växling eller vid nyttjande av växelassistent. Ingen oljeförbrukning under de 50 mil jag kört vad jag kan se. Lika skön att sitta på, köra, svänga med som de tidigare RT jag haft och lika mycket plats för attiraljer att ha med sig (om man vill och behöver).

Så skönt att jag skrev denna lilla artikel, nu fick jag svar på min egen fråga. Jag bytte MC för det fanns många logiska, försvarbara och ekonomiska argument. Ett annat är att jag blev sugen och helt enkelt bara föll dit!

Torhamn är en liten by i Blekinges sydöstligaste hörn. Här en vy över "Torhamn by night". Bilden tagen vid mitt besök i början av augusti.

David Ehrenstråle

Vi var ute-och-körde

Lars Nicklasson, text, David Ehrenstråle, text & bild.

Ett litet axplock från säsongens alla ut-och-köraturer med Lars Nicklasson, småvägarnas runt Lund mästare.

Naturligtvis varierar antalet deltagare vid dessa möten. Några medlemmar bor en bra bit från Lund. Man kan lätt förstå att 10 eller 30 mil enkel väg blir litet mycket för att delta. För oss andra spelar väder & vind, jobbet, familjeangelägenheter, hälsan & tv-tablån en roll för möjligheten att delta. Det faktum att denna programpunkt konsekvent samlar deltagare är tecken på den uppskattning klubbens medlemmar visar för Lars outtröttliga upptäcktsfärder runt Lund.

Bilden ovan är tagen den 20 juli. Turen gick via Vallkärra, Stävie och Fjellie ut till kusten vid Habo Ljung där vi blev avfotograferade. Sedan gick resan via Lomma, Hjärup och Lilla Uppåkra till Töttarp. Sedan passerade vi gamla Djurslöv och Tirup innan vi körde förbi Stora Uppåkra på vägen tillbaka till Lund.

Den noggranne noterar att Margaretha & Rolf Müngersdorff deltog med sin Honda Pan-European, senare såld och ersatt av en pensionärsvänlig Vespa.

Bilden t.v. från samkvämet den 7 september.

Turen gick från Norra Fäladen via Stångby, Svenstorp, Igelösa till Gethinge. Därifrån fortsatte vi mot Sandby, Tvedöra och Hällestad fram till Dalby. I Dalby vände vi åter västerut via Dalby Söderskog, Stora och Lilla Bjällerup till Stora Råby. Via Gastelyckan och Stenkrossen hamnade vi till slut på Amores baksida vid Galtens busstorg.

Säsongsfinalen ägde i år rum den 21 september. Turen gick först norrut via Stångby till Håstad. Där vände vi västerut och passerade Västra Hoby, Furulund, Stävie och Flädie innan vi nådde fram till Sundet vid Habo Ljung. Det var sedan dax att leta sig tillbaka mot Lund genom Önnerup och Värpinge, för att tillsist via Trollebergsvägen, Svanegatan och Grönegatan leta oss fram till Amore.

Bilderna nedan och t.h. togs vid detta tillfälle och visar oss njutande av tillvaron på Amore. Dessutom visas de många praktiska småsaker sman kan ha med sig i det bagagerum som utifrån sett liknar en bränsletank samt kvällsmörkret i slutet av september – när vi drar igång motorerna inför hemfärden. Tack för ytterligare en fin säsong Lars!

Nordkapp 2015
Ingrid Salmon Norén, text & bild
Efter lång tids planering tog Jan och jag oss äntligen på nyinköpta motorcyklar till Nordkapp via Finland upp och Norge ner. Turen tog totalt 15 dagar och 601 mil.

T.v. Mitt i en tid när halva Sverige regnade bort, så fick vi kanske totalt 30 mils regn. Men nya regnkläder, så var det inget problem!

T.v. nedan. Första övernattningen blev i Dals Långed (Baldersnäs Herrgård). Att köra med tält och sovsäck är inte riktigt vår grej 😊.

Vi fortsatte till Orsa (Kungshaga hotell) för att tredje natten övernatta i Hoting (Dentas Hotell). Inget ställe med någon frukost som går till historien, men vi mötte en mycket trevlig norrman som var på väg hem för att träffa sin son.

Efter otroligt mycket grusvägar (nej, det var inte planen men den nyinköpta GPS:n ville att vi skulle uppleva den svenska naturen), hamnade vi på Wild B&B Arvidsjaur. Med en hundgård som gränne och efter en riktigt lång dag, slocknade vi utan middag. Hungern dagen efter var inte att leka med, t.h.

Femte kvällen bodde vi på Skogshotell i Koskullskulle. Toppenställe, som gjort för hojåkare att sova över. Dock ingen utskänkningsrätt, så det var till att hoppa på motorcyklarna efter incheckning för att köpa en pava vin på Systembolaget.

Sedan körde vi in i Finland – det enda som skiljer Finlands vildmark från den svenska vildmarken är färgen på vägmarkeringarna. Annars var det kilometer efter kilometer av ingenting. Men detta ändrades när vi kom in i Norge, t.h.!

Sjätte natten sov vi på Storslett Hotel.

Sjunde dagen – Nordkapp. Efter en makalös lång körning i en ändlös tunnel, trodde vi att vi skulle vara framme. Sen var det ytterligare nästan 2 timmar innan vi kom fram till Nordkapp. Dagen var inte den bästa

att besöka ”The final outpost” – molnen låg som ett töcken över klippan och vinden var isande. Men vi gjorde det! Se inledningsfotot!

Natten tillbringade vi på Scandic Nordkapp tillsammans med pakistanier och kineser och en och annan öl.

Sen körde vi tillbaka söderut. Många ställen att rekommendera, men en favorit visade sig vara Alta, t.h.

På nionde dagen nådde vi Narvik. Inte mycket att säga mer om den dagen, men på den tionde dagen kom resans första och enda tillbud. Med en knäckt handbroms, skrapad motorcykel/packväskor/hjälm och efter kontakt med Svedavia, valde vi att köra vidare och kom fram till Saltfjellet Hotel Polarsirkelen i Røklund.

Mitt ute i vildmarken fanns detta stora hotell. Dock var vi så trötta att vi inte ens orkade ta oss ut i den fantastiska norska naturen t.h.

Vi övernattade strax efter Åre, på ett supermysigt ställe (Månsåsen B&B). Vi bodde i 50-talsrummet, men upplevde också 20-tals- och 70-tals rummen.

13:e kvällen tillbringades hos min syster och sväger i

Naturligtvis måste vi ju stanna till vid norska Polsirkelen. Där hittar man ju snö i mitten av juli, t.v.!

Elfte natten tillbringade vi på Grong Gård Guesthouse och tolfte dagen körde vi in i Sverige igen. Men det var verkligen på en lång och ödlig väg med dåliga vägar. Som tur var fann vi ett ställe att äta på, nedan t.v.

Almunge, utanför Uppsala.
Nu började vi närma oss resans slut. På den 14:e dagen hamnade i Västervik och "lyckades" missa Hoj-Rock med 6 timmar. Denna dag visade sig också vara den dag med mest regn. är vi kom till Västervik så lyste solen och det blev en fantastisk kväll.

Sista dagen – nu var det sikte på Smygehuk, dit vi kom efter en omväg via Kristianstad. Stolta över att ha fixat detta fick vi någon stackare att ta foto på oss. Trötta, men nöjda kom vi hem med en konstig känsla i kroppen... Vad ska vi göra resten av semestern? Hela denna fina upplevelse har fått mig att fundera – hur kommer det sig att jag inte har gjort detta tidigare? Och – ska vi inte ta och prova på att köra till Gibraltar nästa långgrunda?

Foto: Reidar Karlén

Ordförande	Ingrid Salmon Norén	070-960 5277	presidenten@ltd.nu styrelsen@ltd.nu klubbmastaren@ltd.nu
Kassör	Bengt Johansson	073-056 6773	medlemsservice@ltd.nu styrelsen@ltd.nu
Ledamot	Pete Mace	070-280 0612	styrelsen@ltd.nu klubbmastaren@ltd.nu
Ledamot	Lars Nicklasson	070-638 4045	styrelsen@ltd.nu
Ledamot	Tord Andréasson	070-691 2341	styrelsen@ltd.nu, webmaster@ltd.nu facebook-admin@ltd.nu klubbilder@ltd.nu
Ledamot	Christer Olbecker	070-476 2865	styrelsen@ltd.nu
Ledamot	Ingela Holmgren	070-913 4962	styrelsen@ltd.nu facebook-admin@ltd.nu

Uppdrag utanför styrelsen

Garageförman	Bengt Andersson	073-722 4183	garageforman@ltd.nu
Revisor	Nils Bosrup	073-507 4850	nils@bosrup.nu
Revisor	Anders Holt	040-150 905	anders.tychobrahe@gmail.com
Valberedning	Sture Lindberg	046-138494	sture@cx500.se
Valberedning	Bengt Andersson	073-722 4183	ba69se@yahoo.se
Klubbadress	c/o Bengt Johansson, Östen Undéns gata 192, 227 62 Lund		
Plusgiro	14 82 46-2		
Hemsida, Facebook	www.ltd.nu, www.facebook.com/#!/groups/190221367717014/		
ePost till hela klubben	klubbmedlemmar@ltd.nu		
Gnistgapet	Medlemstidning för Lund Touring Team		
Redaktör, layout	David Ehrenstråle	070-941 5823	gnistgapet@ltd.nu
Tryck	Lunds kommun, Serviceförvaltningen, Tryckeriet		

Kalender 2015

November		
Måndag	2	Årsmöte på restaurang Rock'n Rollkocken i Lund kl 19:00! Efter mötet rundar vi av med en bit mat (buffé) och samkväm. Vi behöver din anmälan senast den 29 oktober. Anmäl dig till ordföranden per ePost eller telefon. Välkommen!

Den mest aktuella informationen hittar du alltid på vår webbplats: www.ltt.nu

Rolf Müngersdorff svishar förbi Ivöns rapsfält på Honda Pan European.

Redaktörens Suzuki Burgman med sitt imponatornylle vid "Finskan" i skärgården utanför Karlskrona.